

Sygn. I C 2283/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : sekr. sądowy Ewa Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r.

sprawy z powództwa: (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko: M. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. na rzecz pozwanego M. J. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. w pozwie przeciwko M. J. domagał się zapłaty kwoty 3.597,75 zł. Nadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że dnia 01 sierpnia 2005r. pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę nr PG\ (...). Pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i regulaminie (...). W związku z nieregulowaniem w terminie należności Bank podjął działania windykacyjne oraz wezwał pozwanego do zapłaty. Całość wierzytelności objętych pozwem jest wymagalna od dnia 04 października 2006r. Pozwany nie uregulował w pełni roszczeń z umowy. Pozostała do zapłaty wierzytelność została zbyta w dniu 04 czerwca 2014r. przez (...) Bank S.A. we W. na rzecz powoda (...) z siedzibą w K.. Cesja wierzytelności nastąpiła w dniu 06 czerwca 2014r. Na wymagalne roszczenie powoda składa się kwota 3.597,75 zł tytułem odsetek karnych (za opóźnienie w płatności liczone od kapitału wymagalnego). Postanowieniem z dnia 28 lipca 2008r. Sąd Rejonowy we Włocławku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 05 lutego 2008r. wystawionemu przez (...) Bank S.A. we W.. W związku z zawartą umową sprzedaży wierzytelności, (...) Bank S.A. złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 825 pkt 1 kpc, w następstwie czego postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. W zakresie pozostałej, a nie wyegzekwowanej od pozwanego na rzecz (...) Bank S.A. we W. należności, (...) z siedzibą w K., wystąpił z roszczeniem o zapłatę.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym we Włocławku, na skutek wniesionego powództwa, wydał w dniu 06 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 2532/15 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany M. J. w dniu 23 lipca 2015 roku wniósł skutecznie sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. Tytułem uzasadnienia swojego sprzeciwu, pozwany podał, że roszczenie pieniężne zostało spłacone.

Na wniosek pozwanego, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy we Włocławku ustanowił dla niego adwokata z urzędu, którym została wyznaczona adwokat J. R..

Na rozprawie w dniu 10 marca 2016r. pełnomocnik pozwanego wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów za udzielenie pomocy prawnej, które nie zostały w żadnej części uiszczone. Pełnomocnik pozwanego podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że nigdy nie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia w tym okresie, co do kwoty dochodzonej pozwem, nie była nadana klauzula wymagalności ani nie było postępowania egzekucyjnego. Z ostrożności procesowej wskazano, że wyliczenie wierzytelności przysługującej powodowi jest wadliwe, co wynika z umowy, z § 2 pkt 4 umowy. Pozwany wykazał dokumentami, że spłacił kwotę pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 29 lipca 2005 roku zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki nr PG\ (...) na kwotę 5.752,03 zł; na mocy umowy bank w dniu zawarcia umowy przekazał pozwanemu do dyspozycji kwotę 5.000 zł (§ 1 pkt 1, 3 i 4 umowy). Szacunkowy całkowity koszt udzielonej pozwanemu pożyczki miał wynieść zgodnie z § 1 pkt 6 umowy – 2.278,07 zł, a pożyczka miała zostać przez pozwanego spłacona w 35 równych miesięcznych ratach, do dnia 27 czerwca 2008 roku. Zgodnie z § 2 pkt 4 umowy, spłaty miesięczne (...) zaliczane będą w pierwszej kolejności na koszty windykacji, a następnie odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego, odsetki umowne od kapitału przeterminowanego, odsetki umowne od kapitału wymagalnego, kapitał wymagalny, prowizje, opłaty oraz kapitał niewymagalny. W § 2 pkt 9 umowy wskazano, że pożyczkobiorca poddaje się egzekucji w trybie art. 97 ustawy prawo bankowe, do kwoty zadłużenia 8.628,05 zł. Bank może wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie do 27.06.2011r.

Dowód: okoliczności bezsporne; umowa pożyczki – k. 16-18v

(...) Bank S.A. we wrześniu 2006r. wypowiedział umowę pożyczki, wypowiedzenie uprawomocniło się w dniu 04 października 2006r.

W dniu 05 lutego 2008r. (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, nr (...) stwierdzając, że na dzień 05 lutego 2008r. figuruje zadłużenie pozwanego na kwotę 7.055,54 zł. Na wymagalne zadłużenie składa się: 1. Kapitał w kwocie 4.806,66 zł, 2. Odsetki umowne naliczone od dnia 29.03.2006r. do dnia 04.10.2006r. w kwocie 424,63 zł (odsetki umowne zostały policzone od kwoty kapitału, wg stałej stopy procentowej w wysokości 16% w stosunku rocznym za okres od 29.03.2006r. do 04.10.2006r.); 3. Odsetki karne naliczone od dnia 29.03.2006r. do dnia 04.02.2008r. w kwocie 1.574,25 zł. Dalsze należne odsetki, które obciążają dłużnika są naliczane od dnia wystawienia (...) do dnia zapłaty od niespłaconego kapitału w kwocie 4.806,66 zł; 4. Koszty windykacji w kwocie 250 zł.

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2008r. Sąd Rejonowy we Włocławku w sprawie I Co 1926/08 nadał do kwoty 8.628,05 zł sądową klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 05 lutego 2008r. wystawionemu przez (...) Bank S.A. we W. przeciwko M. J.. W dniu 15 października 2013r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym we Włocławku M. M. stwierdził, że roszczenie z niniejszego tytułu zostało w całości wyegzekwowane.

Postanowieniem z dnia 15 października 2013r. Komornik Sądowy M. M. ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w kwocie 1.667,78 zł, które w całości zostały zapłacone, a postępowanie egzekucyjne zostało zakończone, całe roszczenie egzekucyjne wynikające z tytułu wykonawczego zostało zaspokojone.

Dowód: pismo z Banku – k. 55-56; okoliczności bezsporne; bankowy tytuł egzekucyjny – k. 41 oraz akta komornicze KM 1879/08 – k. 25; postanowienie z SR we Włocławku z adnotacją Komornika – k. 42 oraz akta komornicze KM 1879/08 – k. 26; postanowienie Komornika Sądowego – k. 40-40v oraz akta komornicze KM 1879/08 – k. 19

W dniu 06 czerwca 2014r. (...) Bank S.A. we W. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności dokonał przelewu wierzytelności z tytułu zaległości dotyczącej umowy pożyczki zawartej z pozwanym na rzecz (...) z siedzibą w K., o czym

pisemnie zawiadomił pozwanego. Jako, że w księgach bankowych nadal widniało zadłużenie z tytułu niespłaconej umowy, powód wezwał pozwanego do zapłaty pozostałej kwoty.

Powód w niniejszym postępowaniu dochodzi należności, ponad ograniczenie wynikające z nadanej (...) sądowej klauzuli wykonalności.

Dowód: okoliczności bezsporne; wyciąg z ksiąg bankowych – k. 7; przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 8; wyciąg z ksiąg rachunkowych – k. 9; zawiadomienie – k. 10; umowa przelewu wierzytelności – k. 11-15v

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, które nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

W niniejszej sprawie strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. jako następca prawny pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 3.597,75 zł. Roszczenie dochodzone przez stronę powodową przeciwko pozwanemu M. J. wynikało z zawartej przez niego z (...) Bank S.A. PG\ (...) stanowiąca część należności, co do której nie było prowadzone postępowanie egzekucyjne z uwagi na ograniczenie wynikające z nadanej bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – sądowej klauzuli wykonalności – do kwoty 8.628,05 zł. Wierzytelność ta została przelana na stronę powodową.

Pozwany podniósł w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia oraz kwestionował wysokość zgłoszonego przez stronę powodową wobec niego żądania a także z ostrożności procesowej, podniósł, iż niemożliwym są zaległości z tytułu odsetek, skoro wg zapisów umowy, są one zaspokajane w drugiej kolejności (§ 2 pkt 4 umowy).

Sąd w niniejszej sprawie uwzględnił podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Jak stanowi przepis art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Natomiast po myśli przepisu art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się z zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Następnie należy zwrócić uwagę na treść art. 118 k.c., który wskazuje, że jeżeli przepis szczególnie nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziewięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Z kolei przepis art. 120 § 1 zd. 1 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Na gruncie niniejszej sprawy nie może być wątpliwości, iż roszczenie strony powodowej wynikające z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) Bank S.A. dnia 29 lipca 2005 roku należy zakwalifikować jako roszczenie związane z prowadzeniem przez bank działalności gospodarczej, w związku z czym ulegało ono przedawnieniu po upływie trzech lat od dnia jego wymagalności. Zgodnie z art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Jednocześnie wobec podniesienia przez stronę powodową zarzutu przerwania biegu przedawnienia należy zwrócić uwagę na regulację art.123 § 1 k.c. oraz art. 124 § 1 i 2 k.c.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się:

1. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
2. przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;

3. przez wszczęcie mediacji.

Po każdym przerwaniu biegu przedawnienia biegnie ono na nowo zgodnie z art. 124 § 1 k.c. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone – art. 124 § 2.

W nawiązaniu do obliczania terminu przedawnienia należy także zwrócić uwagę przepis art. 112 zd. 1 k.c., który stanowi, że termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca. Przenosząc powyższe na grunt ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy wskazać w pierwszej kolejności, że roszczenie strony powodowej przysługujące przeciwko pozwanemu z tytułu umowy pożyczki zawartej dnia 29 lipca 2005 roku stało się wymagalne po dokonaniu wypowiedzenia tej umowy przez (...) Bank S.A. na mocy wypowiedzenia, które stało się prawomocne dnia 04 października 2006r. a z dniem następnym, tj. 05 października 2006 roku całość zobowiązania pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki stała się wymagalna, co powodowało także rozpoczęcie 3-letniego biegu terminu przedawnienia tego roszczenia. To jest do dnia 05 października 2009 r.

Zdaniem Sądu, właśnie w dniu 05 października 2009r. doszło do przedawnienia przedmiotowego roszczenia. Wskazać jednakże należy, iż powód nie przedłożył dokumentu w postaci wypowiedzenia umowy, Sąd odniósł się do daty wskazanej przez powoda w jednym z pism, załączonych do akt sprawy w toku postępowania przez pozwanego (k. 55), gdzie powód w odpowiedzi na pismo pozwanego, wskazał datę 04 października 2006r. jako datę uprawomocnienia się wypowiedzenia.

Wskazać również należy, iż powód nie podał początkowej daty naliczania odsetek, o zapłatę których wnosi, nie wiadomo, czy były one już naliczane w chwili wystawienia (...). Jeżeli tak, to należałoby przyjąć, że do kolejnego przerwania biegu terminu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt. 1 k.c.) przedmiotowego roszczenia doszło, w dniu 05 lutego 2008r. kiedy to pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny (termin trzyletni upłynął w dniu 06 lutego 2011r.) a następnie wystąpił do Sądu Rejonowego we Włocławku o nadanie klauzuli wykonalności na wystawiony przez siebie bankowy tytuł egzekucyjny. Postępowanie klauzulowe zostało zakończone wydaniem przez tutejszy Sąd w sprawie I Co 1926/08 postanowienia o nadaniu na przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny klauzuli wykonalności w dniu 28 lipca 2008r. z ograniczeniem do kwoty 8.628,05 zł i od tego dnia zgodnie z art. 124 § 2 k.c. termin przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo, to jest do dnia 29 lipca 2011r. Wskazać jednakże należy, iż przerwa biegu terminu przedawnienia przez nadanie klauzuli wykonalności, nie dotyczyła kwoty roszczenia będącego przedmiotem sprawy, gdyż Sąd nadał klauzulę tylko do kwoty 8.628,05 zł. Zatem termin przedawnienia dochodzonego roszczenia biegł na nowo, od chwili wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i nie został przerwany przez wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Z ostrożności wskazać należy, iż w ocenie Sądu złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia stwierdzonego tym tytułem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03 (OSNC 2005, nr 4, poz. 5 i . wyroki SN z dnia 17 grudnia 2014 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 – niepubl., czy z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC – ZD 2013 nr 1, poz. 7 oraz z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP 2014, nr 6, poz. 60). Ponadto od dnia wydania postanowienia o nadanie klauzuli wykonalności, a nie od jego uprawomocnienia termin przedawnienia biegnie na nowo. Jak zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 19 lutego 2015 r. III CZP 103/14 wierzyciel, uzyskawszy klauzulę wykonalności, nie jest ograniczony terminem do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, co sprawia, że mógłby go dowolnie wydłużać, gdyż bez złożenia takiego wniosku i zawiadomienia o tym dłużnika, nie otwiera się dla tego ostatniego termin do złożenia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli. Nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest aktem koniecznym do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Należy przyjąć, że realizacja tego niezbędnego warunku do wszczęcia egzekucji następuje z chwilą uwzględnienia przez sąd wniosku klauzulowego, a tym samym, że z tym momentem

ustaje zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane złożeniem tego wniosku i zaczyna ono biec od nowa, zatem w niniejszej sprawie z dniem 28 lipca 2009r.

Złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, w oparciu o tytuł wykonawczy przedstawiony Komornikowi, z uwagi na ograniczenie kwotowe w sądowej klauzuli wykonalności, jako, że nie dotyczyło kwoty dochodzonej pozwem, nie mogło wpłynąć na przerwanie biegu terminu przedawnienia tegoż roszczenia. Na marginesie wskazać należy, że postępowanie egzekucyjne zakończyło się całkowitym zaspokojeniem całego roszczenia egzekucyjnego, wynikającego z tytułu wykonawczego.

Z uwagi na powyższe, podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej należało uznać za zasadny albowiem wytoczone w dniu 28 maja 2015r. powództwo, które mogłoby skutkować przerwaniem biegu terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia zostało wniesione już po upływie terminu przedawnienia.

Mając powyższe rozważenia na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 1 ust. 3, § 2 i 6 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) [j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 461] – o czym orzeczono w pkt. 2 wyroku.